

עפ"ת 47747/01/19 - אבו מוך מוחמד נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 47747-01-19 אבו מוך מוחמד נ' מדינת ישראל

בפני כבוד השופט אברהם בולוס
המערער אבו מוך מוחמד
נגד מדינת ישראל
המשיבה

פסק דין

1. ערעור על החלטתו של בית משפט השלום לתעבורה בחדרה (כבוד השופטת עידית פלד) שניתנה בתיק 2134-08-09 מיום 8.1.19 (להלן: **ההחלטה**).

2. בהחלטה זו בית המשפט קמא דחה את בקשת המערער למתן הוראות למזכירות לשם הנפקת אישור בדבר הפקדת רישיון הנהיגה בתיק 2134-08-19 בעקבות גז"ד ביום 5.1.10 אשר כלל רכיב של פסילה בפועל למשך 6 חודשים (להלן: **ההליך הקודם**).

מתברר שלמרות חלוף שנים מאז מתן גז"ד בהליך הקודם, המערער לא ראה להפקיד את רישיון נהיגתו גם לא תצהיר מתאים במזכירות ביהמ"ש קמא. חלף זאת, המערער הגיש לביהמ"ש קמא ביום 19.12.18 בקשה אשר בגדרה עתר, כאמור, למתן הוראות למזכירות להנפיק אישור הפקדה מיום מתן גז"ד בהליך הקודם, זאת למרות שהדבר לא נעשה בפועל.

3. בהחלטתו בית המשפט קמא דחה כאמור בקשת המערער והסביר, כי בהתאם להלכה, הסמכות לחשב את מניין ימי פסילת רישיון הנהיגה בעקבות גזר דין, מסורה אך ורק לרשות הרישוי.

זו הייתה החלטתו התמציתית של בית משפט קמא אשר בגדרה הפנה את המערער למשרד הרישוי.

4. עם החלטה זו המערער לא השלים והגיש הודעת ערעור שכעת מונחת בפניי. מעיון בהודעה זו ולאחר הדיון שהתקיים בפניי היום, ניתן לומר כל המערער אוחד בשתי טענות חלופיות.

הראשונה: המערער הפנה בטיעוניו לסעי' 4.2 בנוהל "הפקדת רישיונות נהיגה במזכירות בית המשפט" עמוד 1

שמספרו פ-05/08, אשר פורסם ביום 15.3.18, הקובע כלהלן:

"נאשם שאין לורישיו נהיגה מעולם לא היה לו (בלתי מורשה)

4.2.1 בהעדרה חלטה המורה על מניין הפסילה או על היותו של הנאשם בלתי מורשה לנהיגה, יגיש למזכירות בית המשפט אישור משרד התחבורה, המעיד כי אינו מורשה לנהיגה. תאריך ההפקדה היה **מועד גזר הדין**, אלא אם הוחלט אחרת".

לגישת המערער, יש להתייחס לעניינו כאל- "בלתי מורשה" שכן רישיון הנהיגה שהחזיק פקע שמונה שנים לפני מתן גזר הדין בהליך הקודם.

השנייה: המערער מפנה לכתוב בטופס גזר הדין המובנה שניתן בהליך הקודם "אם אין לנאשם רישיון נהיגה בתוקף, יפנה למזכירות בית המשפט", וטוען כי משום שרישיון הנהיגה פקע שנים רבות לפני, המערער סבר כי חובה זו לא חלה עליו.

5. אני סבור כי ביהמ"ש קמא צדק במסקנתו. על אף כותרת הבקשה שהוגשה לביהמ"ש קמא הרי עסקינן בפועל בעתירה לחישוב פסילת רישיון נהיגה המערער בעקבות גז"ד שניתן בהליך הקודם - סמכות הקנויה לרשות הרישוי (בש"פ 9075/12 **מוחמד ג'אבר נ' מדינת ישראל** (14.4.14)).

6. לא זו אף זו, גם אם נלך כברת דרך ארוכה לקראת המערער וטיעוניו, ובהנחה שהסמכות נתונה בידי ביהמ"ש קמא להורות למזכירות להנפקת אישור הפקדה, לא היה נכון להיעתר לבקשת המערער נוכח תקנה 557(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961 (להלן: **תקנות התעבורה**), שזו לשונה:

"רישיון שפקע תוקפו או שאבד

(א) הודע לבעל הרישיון על פסילת רישיונו או על התלייתו על ידי בית המשפט או לפי צו של קצין משטרה או לפי החלטה של רשות הרישוי, לפי הענין, ימציא את רישיונו כאמור בחלק זה אף אם רישיונו אינו בר-תוקף אותה שעה. (הדגש שלי - א' ב').

זו גם הייתה מסקנתו של ביהמ"ש העליון לפיה פקיעת רישיון הנהיגה אף זמן רב לפני מתן גז"ד שבגדרו רישיון הנהיגה נפסל, לא משחררת את הנאשם מחובתו להפקדת רישיון הנהיגה או תצהיר למקרה והרישיון אבד כמצוות תקנה 557(ב) לתקנות התעבורה (רע"פ 4446/04 **ניסים ביטון ואח' נ' מדינת ישראל** (6.10.05), ראו גם: רע"פ 566/14 **אברהם זריזי נ' מדינת ישראל**, פס' 5 (11.2.14)).

7. עניינו של בלתי מורשה שונה, שכן כפי שנקבע: "**במקרים בהם נגזר עונש של פסילה מקבלת רישיון נהיגה על מי שמעולם לא החזיק רישיון כאמור, תימנה תקופת הפסילה מהמועד שנקבע בגזר הדין, ואין על נאשם שנגזר עליו עונש כאמור חובה להמציא תצהיר לפי תקנה 557(ב)**

לתקנות התעבורה, שהרי על פי לשונה הברורה חלה התקנה אך על מי שהיה בידו רישיון" (ע"פ 7431/10 פלוני נ' מדינת ישראל, פס"ו (21.11.10)).

הנה כי כן, פטור מחובת ההפקדה של רישיון הנהיגה או תצהיר ניתן אך ורק למי שמשעולם לא הוציא רישיון נהיגה, ולגביו מניין הפסילה מתחיל מיום מתן גז"ד. ואילו כל המחזיק רישיון נהיגה, גם אם רישיון נהיגתו פקע כפי ענייננו, המניין מתחיל לאחר שקיים אחר הוראותיה של תקנה 557 לתקנות התעבורה, בהפקדת רישיון הנהיגה או תצהיר למקרה ורישיון נהיגתו אבד.

8. כך גם קבוע בנוהל אליו הפנה המערער. בהנחה שנוהל זה חל על ענייננו, הרי בגדרו צוין מפורשות כי רק באשר לנאשם שאין לו רישיון נהיגה ומעולם לא היה לו (בלתי מורשה) הוא פטור מהפקדת רישיון נהיגה או תצהיר. במקרה זה, הנאשם יגיש למזכירות הבית המשפט אישור ממשרד התחבורה, המעיד כי איננו מורשה לנהיגה ואריה הפקדה היה המועד גזרה דין, אלא אם הוחלט אחרת - בענייננו גם אישור מאת משרד התחבורה לא הוגש.

9. גם טענתו השנייה של המערער אין בה ממש. ככתוב באותה החלטה היה על המערער לפנות למזכירות דבר שלא נעשה. אף יתרה מכך, משלא פנה למזכירות בכך הוא התעלם מההוראות שנקבעו בגדרי התקנות ולפיהן היה על המערער לפעול להפקדת רישיון נהיגתו (גם אם פקע) או תצהיר מתאים.

10. לאור האמור, אני מורה על דחיית הערעור.

המזכירות תמציא פס"ד זה לצדדים.

ניתן היום, כ"ב שבט תשע"ט, 28 ינואר 2019, בהעדר הצדדים.